

KURIER CZĘSTOCHOWSKI

Nr 167 • Wydawnictwo i Redakcja „Kurier Częstochowski”,
Częstochowa, Adolf Hitler Allee 52. Tel. 22.65 i 32.65
Konto pocztowo-zachowawcze: Warszawa 658.
Dla ogłoszeń obowiązuje cennik Nr. 1

Częstochowa, sobota 17 lipca 1943 r.

Wychodzi sześć razy na tydzień. Abonament mie-
sieczny wynosi zł. 4.— (prócz tego parte 2 i 3.)
Zamówienia przyjmowane są przez wszystkie
Urzędy Pocztowe w Gen. Gub.

Rok V.

„Tygrysy” i „Stuka” sieją śmierć

Walki w południowej Sycylii trwają z niezminiejszą gwałtownością

Z GŁÓWNEJ KWATERY FUHRERA, 16 lipca. — Naczelna Komenda Niemieckich Sił Zbrojnych komunikuje w dniu 15 lipca:
Wzrost pogorszenia się stanu pogody, ciężkie walki na froncie wschodnim trwają dalej.
W rejonie Biełgorodu w koncentrycznym ataku rozbito dalszą grupę sił nieprzyjacielskich i odparto, wśród wysokich strat, ponownie kontrataki, przeprowadzone jednak słabszymi siłami, niż w dniach poprzednich.
Na wschód i na północ od Orta nieprzyjaciół także wczoraj kontynuował swe ataki, wspierane przez czołgi i samoloty bojowe. Próby holcówskich przebiecia pozycji niemieckich krwawo załamano się. — Podjęte natchmiast przeciwności czynią pomyślny postęp.

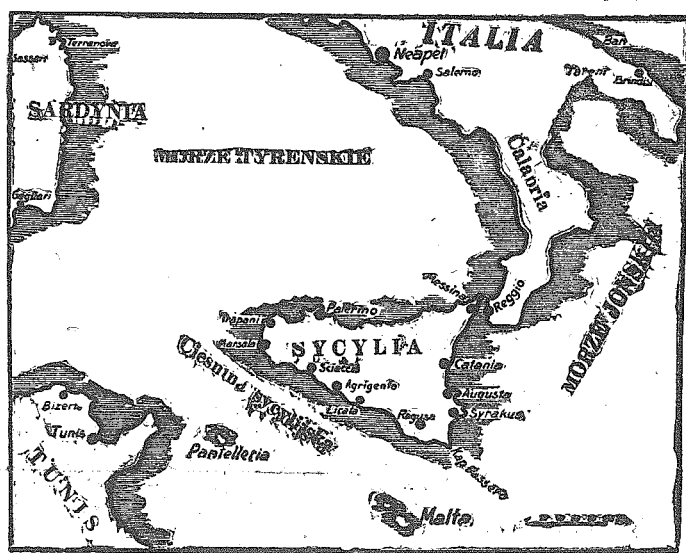
Na całym odcinku wielkiej bitwy zniszczono wczoraj ponownie 336 czołgów sowieckich, a lotnictwem zestrzelono 70 samolotów nieprzyjacielskich.
Walki w południowej Sycylii trwają z niezminiejszą gwałtownością. W kilku miejscach odrzucono ataki nieprzyjacielskie, wspierane przez czołgi, a poza frontem niemiecko-włoskim zniszczono zrzucone na ziemię jednostki nieprzyjacielskich strzelców spadochronowych.

Niemiecko-włoskie lotnictwo zadalo nieprzyjacielowi dalej dotkliwe straty w tonażu okrętowym. Większą ilość okrętów wojennych i statków transportowych zatopiono, albo uszkodzono.
Słone formacje bombowców nieprzyjacielskich zaatakowały wczoraj przed południem rejon wokół Paryża i kilka miejscowości w północno-zachodniej Francji. — Ludność poniosła straty. W toku gwałtownych walk powietrznych i ogniem obronnym artylerii przeciwlotniczej zestrzelono 24 samoloty nieprzyjacielskie, w czym 14 ciężkich bombowców północno-amerykańskich, 5 niemieckich samolotów myśliwskich zaginało.

Nocy ubiegłej pojedynczo nieprzyjacielskie samoloty nekajak nadleciały na północny rejon Rzeszy i zrzucały bezpłatnie kilka bomb.
Włoski komunikat wojenny
RZYM, 16 lipca. — Włoski komunikat wojenny z czwartku brzmi następująco:
Na Sycylii wojska mocearstwa Osi opowają nacisk nieprzyjaciela. Uporczywe ataki, przeprowadzone przy poparcu czołgów, odparto. Na równinie katańskiej natchmiast zniszczono oddziały nieprzyjacielskich strzelców spadochronowych. — W walkach tych dni odznaczył się 10-ty pułk bersalierów, 207-ma dywizja nadbrzeżna i niemiecka dywizja imienia Hermana Goeringa.

W bitwie, która gwałtownie i zaciebie toczy się dalej, uczestniczyli w nieprzerwanych, silnych akcjach, lotnicy mocearstwa Osi, a szczególnie nasze odważne samoloty torpedowe, które wczoraj zatopili 4 dalsze okrępy, o łącznej pojemności 27 000 ton i zniszczyli jeden krążownik ciężkiego typu oraz 2 parowce handlowe, średniej wielkości.
Nasze i niemieckie samoloty bojowe atakowały również skutecznie obiekty na morzu i na lądzie.
Myśliwcy niemieccy zestrzelili nad Sycylią 5 aparatów, typu „Spitfire”. 2 dalsze samoloty zestrzeliły do morza niemieckie polawiacze min.
Formacje nieprzyjacielskie przeprowadziły naloty na Palermo, Messynę oraz na Neapol i okolice. Naloty te wyrządziły poważne szkody w budynkach i spowodowały ofiary wśród ludności cywilnej. Baterie

Dzięki natchmiastowemu lokalizowaniu i okrazeniu oraz przeprowadzonym natchmiast potem pokonaniu wszystkich zrzuconych z powietrza i wysadzonych na ląd wojsk, zdołano, po nastaniu świtu, przywrócić sytuację do poprzedniego stanu. — O rozmiarach niepowodzeń brytyjskich świadczy fakt, że oprócz wielu jeńców wraz

przeciwlotniczo zniszczyły 6 czteromotorowych samolotów w Messynie oraz jeden w Neapolu. Na Morzu Śródziemnym jeden z naszych torpedowców motorowych zatopił kontrtorpedowiec.
BERLIN, 16 lipca. — Międzynarodowe Biuro Informacyjne donosi o walkach na Sycylii: Operacja opuszczenia brytyjskich strzelców spadochronowych na równinę katańską, na wschodnim krańcu Sycylii, o której już donosiliśmy, została przeprowadzona w dwóch sąsiadujących z sobą punktach i została w pełni udaremniona.

z całym wyposażeniem specjalnym, w rełkach Osi znalazły się również brytyjskie spadochrony materiałowe. Angliowie byli zmuszeni przypłacić próbę zaniepokojenia pozafrontowego obszaru wojsk Osi stratą liczących zabitych i wielką ilością rannych. Niemieckie i włoskie wojska ubezpieczające na pozycjach górskich, położonych przed rejonem Syrakuz, stanowią w dalszym ciągu niewzruszoną zapórę przed naciskiem działów brytyjskich, wysadzonych na ląd. Zapory tej oddziały inwazyjne nie zdołały także w ciągu środy przełamać.

Na rumowiskach sowieckiej broni pancernej

W ogniu szalejącej bitwy na Wschodzie

BERLIN, 16 lipca. — Znamienym przykładem, przechodzącym wszelkie wyobrażenia strat bolszewików, zarówno w ludziach, jak i w materiale, stanowiąc może odcinek większego zgromadzenia piechoty niemieckiej i broni pancernej, na południu od Orła, gdzie bolszewicy na małej przestrzeni skoncentrowali 4 dywizje strzelckie, jeden korpus broni pancernej, jedną dywizję artylerii oraz dwie dalsze brygady artylerii. Zespół ten, który pierwotnie wdrożyć miał akcję wypadową przeciwko liniom niemieckim, atak swój poprzedził prawdziwym huraganem ognia swojej artylerii ciężkiej i najcięższej oraz skoncentrowanych na tym odcinku granatników. Mimo to wojska niemieckie nie tylko przetrwały ten deszcz bomb, lecz nadto, wsparte silnymi zespołami lotnictwa, wtargnęły do pozycji sowieckich.
W ciągu 3-dniowych, zaciętych walk, rozbito oddziały sowieckie tak doszczętnie, że przetrzała kilka kilometrów kwadratowych przedstawiała jedno wielkie rumowisko. — O skuteczności broni niemieckiej przekonały się posuwające się naprzód oddziały niemieckie, widząc zupełnie przeoraone so, wieckie stanowiska połowe, liczne rozbitie czołgi, działa, armaty, granatniki i gniazda karabinów maszynowych. To wszystko było niezbitym dowodem celności artylerii i lotników niemieckich. W akcji tej wybitny udział brały również działania piechoty, wśród której liczne jednostki wyróżniły się swoją wielką odwagą.

Na wschód od Biełgorodu jeden z ciężkich czołgów niemieckich w ciągu dwóch dni unieszkodliwił o mniej ni więcej jak 24 sowieckie wozy bojowe. Jeden niemiecki samolot myśliwski, od chwili rozpoczęcia bitwy, stracił ogółem 84 samoloty so wietkie. Pewna kompania piechoty, wyposażona jedynie w karabiny maszynowe i

inne rodzaje broni, działająca na bliską odległość, zniszczyła lub zdobyła w ciągu 5-ciu dni 14 czołgów sowieckich, 4 działa salwowe, 3 działa przeciwpancerne, 16 ciężkich karabinów maszynowych, 11 ciężkich granatników i 19 karabinów przeciwpancernych.
Również na północ od Orła zrzucone oddziały bolszewickie, celem odciążenia innych jednostek, stoja w obliczu zagłady.

PARYŻ, 16 lipca. — Atak terrorystyczny lotników anglo-amerykańskich na rejon paryski, według ostatnich obliczeń, pociągnął za sobą śmierć 93-ch Francuzów. Prasa paryska przynosi już opisy tego ataku oraz zdjęcia fotograficzne zburzonych domów mieszkalnych.
Dziennik „Aujourd'hui” stwierdza w związku z tym, że tereny wojskowe nie zostały zupełnie trafione, natomiast zombardowano jedynie spokojne dzielnice mieszkalne. „Matin” podnosi z naciskiem, że ponownie padły ofiarą kobiety, dzieci i starcy. „Petit Parisien” pisze, że w dniu francuskiego święta narodowego Anglii i północni Amerykanie złożyli ponownie dowód Francji swych „szczęśliwych uczuć przyjaźni”. — Zrzucono o bombę na rogatki paryskie i wśród spokojnej, pracującej ludności stali zniszczone, nędze i śmierć. Także dzieci musiały zapłacić swoją daninę krwi dla terrorystycznej wojny, spowodowanej, przyczynowanej i prowadzonej przez złowrobną rękę Roosevelt — Churchill.

W tym samym momencie, kiedy lotnicy anglo-amerykańscy celowali w dzielnice mieszkalne przedmieść paryskich, Roosevelt zwrócił się przez radio do Francji

Oświadczenie Churchilla

SZTOKHOLM, 16 lipca. — Premier Churchill złożył w parlamencie brytyjskim znamienne oświadczenie, potwierdzone z urzędowej strony brytyjskiej. Mianowicie jeden z posłów zwrócił się w interpelacji z zapytaniem do Churchilla, czy strona brytyjska zamierza wdrożyć rokowania w sprawie zmiany Karty Atlantycznej. Churchill odpowiedział na to „nie”.

Na dalsze zapytanie, czy Karta Atlantyka zawiera jakiegokolwiek wiążące zobowiązania dla Starów Zjednoczonych lub Wielkiej Brytanii, Churchill oświadczył, że Karta Atlantyka nie jest układem, wymagającym ratyfikacji lub jakiegokolwiek formalnego zatwierdzenia o charakterze konstytucyjnym, po obu stronach Atlantyku.

Ta opinia Churchilla komentowana jest w kołach neutralnych w tym kierunku, że zarówno Churchill, jak i Roosevelt, to jest obaj inicjatorzy Karty Atlantycznej, starają się zdystansować się praktycznie od podstawowych postanowień Karty Atlantycznej w ten sposób, że uważają je jako „nie obowiązujące”. Poza tym stwierdzają, że już na skutek ustępstw politycznych, udzielonych w międzyczasie przez Anglików i Amerykanów Związkowi Sowieckiemu, zasady Karty Atlantycznej należą już od dawna w całości jako nierealne.

Jak wiadomo, w tak zwanej Karcie Atlantycznej Roosevelt i Churchill w swoim czasie na konferencji, odbytej na pokładzie okrętu alianckiego gdzieś na Atlantyku, zapewnili małym narodem „prawo samostanowienia” po wojnie.

Odrzucone desanty amerykańskie

TOKIO, 16 lipca. — Na temat odpartej próby lądowania Amerykanów, dokonanej w środe koło Munda, podano obecnie szereg dalszych szczegółów.

Wczesnym rankiem około godziny 8-jej Amerykanie, pod osłoną sztucznej mgły, starali się dostać na brzeg, przy pomocy około 70-ciu wielkich łodzi, specjalnie dostosowanych do lądowania. Połowa łodzi wiozła wojska, druga połowa materiał wojenny. Zamiar lądowania został jednak na czas rozpoznany tak, że Amerykanie przywiali zostali gwałtownym ogniem japońskich broni nadmorskiej. Zanim zdążyli przystąpić do lądowania, stracili już 20 ludzi. Skutkiem tego zamachu oni w tym miejscu dalszych prób lądowania i wrofuli się. Podczas tej operacji Amerykanie stracili przypuszczalnie około 1 000 ludzi.

Jak wynika z zeznań naczynych świadków, straty Amerykanów od pierwszej chwili lądowania na wyspie Rendowa w dniu 30 czerwca, wynoszą ogółem 31 statków wszelkiego rodzaju, wielką ilość ludzi, przeznaczonych do lądowania, przeszło 200 samolotów i przypuszczalnie około 10 000 ludzi.

TOKIO, 16 lipca. — Japońskie siły zbrojne na Nowej Georgii odparły w środe próbę lądowania wojsk amerykańskich, podjętą na wschód od Munda. Zniszczono przy tym przeszło 20 łodzi, służących do wysadzenia wojsk, zaś resztę sił alianckich zmuszono do odwrotu. Dalsza grupa atakujących wojsk amerykańskich, która usiłowała wydładować na innym miejscu, została również odrzucona.

W jednym zdaniu

W czwartek rozpoczęcie w Portugalii swą działalność cenzura wojskowa, wprowadzona drogą ustawy dla wojska macierzysty kraj portugalski — Azry — Madeira.

Rzerwa Sowietów

SZTOKHOLM, 16 lipca. — Prasa sowiecka wyraża się bardzo powściągliwie o operacjach na Sycylii i półwiciu im mało miejsca. Jeszcze w niedziele zauważył się dawał brak zajęcia własnego stanowiska, w stosunku do lądowania anglo-amerykańskiego. Urzędowe biuro informacyjne „TASS” ograniczyło się tylko do powtórzenia urzędowych wiadomości brytyjskich dotyczących jedynie opis położenia wyspy.

Morrison o Irlandii

GENEWA, 16 lipca. — Według wiadomości brytyjskiej służby informacyjnej z Londynu, oświadczył angielski minister spraw wewnętrznych Morrison w czasie śladania, wydanego na cześć premiera północnej Irlandii, że Anglia nigdy o tym nie zapomni, że Irlandia zajęła obojętne stanowisko wobec toczącej się wojny. Morrison dodał, że „pozytywne nastawienie północnej Irlandii w kierunku współpracy z Anglią” wywiera wrażenie bardzo dodatnie, w przeciwieństwie do stanowiska Eire, które określił jako „tragiczne”.

Po ataku terrorystycznym na Paryż

z okazji dnia 14-go lipca. Nie nie może lepiej ilustrować „napawającego odrazą dwulicowości Roosevelta”. „La France Socialiste” pisze, że Anglo-Amerykanie przelali ponownie krew swych dawnych sojuszników.

Majski i Litwinow w Moskwie

ZURYCH, 16 lipca. — W różneczej wizycie sowieckich ambasadorów Majskiego i Litwinowa w Moskwie dziennik „Nene Züricher Zeitung” dopatrzyło się okoliczności nierozgadkowych prób się odwołania wojsk angielskich i amerykańskich na Sycylii, co ma być równoznaczne z wielką akcją Londynu i Waszyngtonu, celem wsparcia Moskwy.

Decydujące wydarzenie

LIBZONA, 16 lipca. — Wychodzący w stolicy Portugalii dziennik „Diario da Mancha” ocenia wielką bitwę na Wschodzie, jako najbardziej decydujące wydarzenie militarne bieżącego roku, przy czym za uważa, że w akcji tej, rozgrywającej się na stosunkowo niewielkim obszarze, nie chodzi o zdobywie terenowe. He o zduszenie militarnej siły bolszewizmu.

Szczegóły katastrofy w Gibraltarze

LIZBONA, 16 lipca. — Jak komunikują w kołach politycznych stolicy Portugalii, śledztwo w sprawie katastrofy lotniczej, w której generał Sikorski stracił życie, została obecnie w Gibraltarze zakończona. Z wyników śledztwa, z których opublikowaniem przed władze angielskie nie należy się liczyć, doszły do wiadomości publicznej następujące szczegóły:

„Samolot, jaki uległ katastrofie przed swoim startem, który nastąpił w nocy, został poddany dokładnym oględzinom. Stwierdzono przy tym, że samolot znajdował się „w bezbłędnym stanie”. Start na ciasnym lotnisku w Gibraltarze odbył się bez przeszkód. Motory pracowały bez zarzutu. Kiedy samolot znajdował się około 10 m. nad wodą, zsunął się gwałtownie na dół, przy tym koła, które jeszcze nie były wciągnięte zetknęły się z powierzchnią wody. W tym momencie maszyna skapotała. W tej samej sekundzie jednak rozpadła się. Po sześciu minutach ostatnie części samolotu zatoczyły w morzu. Cztery pasażerowie wskutek rozpadnięcia się samolotu wpadli do wody, podczas gdy pozostali zmarli prawdopodobnie już w momencie zderzenia się samolotu z wodą. Zwłoki generała Sikorskiego wykazały ciężkie zranienia głowy. Jako ostateczną przyczyną zgonu podawana jest jednaka śmierć wskutek utonięcia. Również pilot został przesłuchany na temat powodów katastrofy.

Oficjalny wynik śledztwa dochodzi do wniosku, że samolot spadł ponieważ: 1) pilot nagłe miał niecierpliwy wskutek zabrzeń równowagi, 2) nagłe dołożyła się do tego inna choroba, 3) pilot posłużył się nieprawidłowo instrumentami znajdującymi się na pokładzie. Z wyników śledztwa wynika więc jasno, że życie Sikorskiego i jego współpracowników powierzono pilotowi, któremu maszyna powierzona do sterowania była tak nieznaną, że fałszywie używał instrumentów technicznych na pokładzie.

Jakiegokolwiek inne spośród zasadniczych pytań, na których odpowiedź byłaby może w stanie wyświetlić tajemnicę otaczającą śmierć generała Sikorskiego nie było rozstrąsane. Uderzającą jest okoliczność, że nawet w oficjalnym wyniku śledztwa stwierdzono, iż samolot, który jeszcze kilka sekund przed tym znajdował się w „bezbłędnym stanie” nagłe rozpadł się w kawałki. Okoliczność tej nie da się wyjaśnić miarą stosowaną do nowoczesnej techniki lotniczej.

GENEWA, 16 lipca. — W tutejszych kołach Emigracji polskiej potwierdzono pewne fakty, które ostatnio opublikowane zostały przez jednego z współpracowników znanego dziennika szwajcarskiego „Gazette de Lousanne” w ramach dłuższego artykułu, omawiającego szereg problemów, związanych z osobą gen. Sikorskiego.

Dziennikarz szwajcarski, który znał gen. Sikorskiego osobiście, stwierdził, iż rząd sowiecki w ogóle wzbierał się pertraktować z Polakami w Londynie dopóty, dopóki Sikorski będzie reprezentantem Emigracji polskiej. Przy tej sposobności dziennikarz szwajcarski podkreślił, iż Anglia i Ameryka wezwały Sikorskiego, „by w imię pokoju zrobił miejsce innemu”. Generał Sikorski natomiast na tego rodzaju wysiłki anglo-amerykańskie, mającego skłonność do dobrowolnego ustąpienia ze swego dotychczasowego stanowiska, w ogóle nie reagował, lecz wyruszył w swą ostatnią podróż, która zaprowadziła go na Bliski Wschód. Widocznie chciał się osobiście przekonać o nastrojach i poglądach politycznych, panujących wśród tamtejszej, lizbobowo bardzo silnie reprezentowanej Kolonii polskiej. O opinie, jakie gen. Sikorski usłyszał z ust Polaków, którym udało się ująć z Unii Sowieckiej, jak również bardzo realistycznie przedstawione sprawozdania o losie innych ziomków w „czerwonym raju” utwierdziły go w tym przekonaniu, iż jakiegokolwiek dalsze ustępstwa wobec żądań sowieckich spotęgowały musiałyby jedynie powiększyć w łonie Emigracji polskiej. Z uwagi na ten fakt, gen. Sikorski po zakończeniu swej wizyty na Bliskim Wschodzie miał dać do zrozumienia miarodajnym czynnikom w Londynie, iż nie jest w możności spełnienia życzenia rządów angielskiego i amerykańskiego, domagających się jego ustąpienia.

Stanisław Mikołajczyk następcą gen. Sikorskiego

SZTOKHOLM, 16 lipca. — Po długotrwałych rokowaniach, nacechowanych dra matycznymi nierezadko trudnościami, jakie wytworzyły się po śmierci gen. Sikorskiego nie tylko w kołach czolowych przedstawicieli Emigracji polskiej, lecz również pomiędzy przedstawicielstwem Emigracji a rządem brytyjskim, ustanowiono obecnie następcę gen. Sikorskiego w osobie byłego posła na Sejm Stanisława Mikołajczyka, który opierał swą przedwojenną działalność polityczną o program Stronnictwa Ludowego „Piast” i bynajmniej nie cieszył się taką popularnością, jak zmarły tragicznie poprzednik.

Przy tej okazji dokonano w Londynie szeregu zmian personalnych wśród czolowych przedstawicieli poszczególnych kierunków politycznych. Między innymi zrezygnował ze stanowiska hr. Rzeziński, dotychczasowy kierownik resortu politycznego stosunków Emigracji polskiej z innymi krajami. Jego następcą został hr. Romer, b. przedstawiciel dyplomatyczny gen. Sikorskiego w Moskwie.

Dalsze nazwiska z mogił w Katyniu

- 3278. **Ałaszejew Leon, mjr., dr.** Znalezione kartę przydziału woj., potwierdzenie zameldowania, zaśw. wójtaśw. medalik.
- 3279. **Nierozpoznany porucznik.** Znalezione kawałek recepty dr. med. Edmunda Zera w Warszawie, ul. św. Barbary 6 i krzyżyk z łańcuszkiem.
- 3280. **Nierozpoznany kapitan.**
- 3281. **Koźdźerski Bolesław, wojsk.** Znalezione świad. lek. w jez. ros., wyd. w Koziełsku, 2 fotografie, odznaka wojsk., kartę pozt., medalik i św. szcep. w Koziełsku.
- 3282. **Lerch Jerzy, por.** Znalezione kartki z legit. ofic. MSWojsk., sowiecki kwit pozt. i świad. szcep. w Koziełsku.
- 3283. **Treigler Włodzimierz, wojsk., ur.** w 1896 r. Znalezione znak rozpozn. z wys. ciemnym Grodno, medalik z łańcuszkiem i świad. szcep. w Koziełsku.
- 3284. **Krogulski Stanisław, ppłk., przed wojną** zam. Lublin, ul. Skłodowskiej 16/1. Znalezione ks. PKO, legit. ofic. MSWojsk. i świad. szcep. w Koziełsku.
- 3285. **Nierozpoznany wojskowy.**
- 3286. **Nierozpoznany porucznik.**
- 3287. **Nierozpoznany oficer marynarki.**
- 3288. **Grycewicz Witold, kpt., lekarz wet.** Znalezione legit. ofic. MSWojsk., rozkaz wyjazdu, recepta pozt. z adresem: Anna Grycewiczowa, Zajezdźce k/Dąbłina, opiewający na 400 zł.
- 3289. **Nierozpoznany kapitan.** Znalezione nieczyt. legit. MSWojsk.
- 3290. **Chudziński Antoni, ppor.** Znalezione ks. stanu śl. ofic., legit. urzęd. państw., karty pozt., papierosnicę i świad. szcep. w Koziełsku.
- 3291. **Schruffa, kpt. lek.** Znalezione pismo wojsk., pismo 10 Szpitala Wojsk. Okr. Przemyski, 2 fotografie i medal z podobizną Franciszka Józefa.
- 3292. **Dziadek Jan, wojsk.** Znalezione 3 listy i kartę pozt., której nadawcą jest Maria Dziadek.
- 3293. **Zagórski Kazimierz, ppor., ur.** 4. 10. 1913 r. Znalezione kartę mob., kartę przydziału woj., legit. urzęd. państw.
- 3294. **Nierozpoznany porucznik.** Znalezione list, pisany 24. I. 1940 z Łodzi, zaczynający się od słów: „Kochany Jurku! Jak ciepłsza białezna dostalam, taka Ci wysylam...” oraz krzyż.
- 3295. **Stojowski Kamil-Stefan, por.** Znalezione kartę powołania do służby w armii, kartki z leg. ofic. MSWojsk., pismo wojsk., wizytówkę własną oraz wizytówkę z Horoszkiewiczów Stojowska.
- 3296. **Nierozpoznany porucznik.** Znalezione nieczyt. 2 listy, karty pozt., telegram, cygarniczkę drewnianą z monogramem „J. P.” i 2 medaliki na łańcuszku.
- 3297. **Stepniak Włodzimierz, ppor.** Znalezione list, pismo wojsk. z Puław (2 Baon Saperów — Kaniów), wizytówkę, kartę powołania i odznakę wojsk.
- 3298. **Łojek Leopold, wojsk.** Znalezione 2 karty pozt., których nadawcą jest Eugenia Łojek, Warszawa, Nowy Świat 28 m. 20 oraz dyplom lekarski.
- 3299. **Nierozpoznany wojskowy.**
- 3300. **Nierozpoznany wojskowy.**
- 3301. **Rzepecki Zygmunt, ppor.** Znalezione rozkaz wyjazdu, kartkę z notatkami i świad. szcep. w Koziełsku.
- 3302. **Nierozpoznany wojskowy.** Znalezione list z Poznania, zaczynający się od słów „Kochany Bodziu!” i kartę pozt., podpisaną przez „Marysię” oraz karykaturę, rysowaną w obozie.
- 3303. **Nierozpoznany wojskowy.**
- 3304. **Szeptychi (imie nieczytelne), wojsk.** Znalezione legit. szkolna, 2 kawalerskie odznaki wojsk. oraz świad. szcep. w Koziełsku.
- 3305. **Nierozpoznany podporucznik.**
- 3306. **Nierozpoznany porucznik.**
- 3307. **Rogalski Mieczysław, ppor.** Znale-

W dobrze zorientowanych politycznych kołach neutralnych zwraca się uwagę na okoliczność, że skład nowej reprezentacji emigracyjnej, która została ustalona pod wybitnym auspicjami angielskiego ministerstwa spraw zagranicznych, posiada jeszcze bardziej niejednorodny charakter pod względem przynależności jej członków do skrajności politycznych, aniżeli za czasów gen. Sikorskiego. Pośpiech w obsadzie stanowiska po zmarłym gen. Sikorskim tłumacza sobie tym, że Anglii niewątpliwie zależy na możliwie najbardziej efektywnym zatartciu przykrych wrażeń, jakie tragiczna śmierć gen. Sikorskiego zdołała powszechnie wywołać.

W osobie Stanisława Mikołajczyka na ogół nie widzi się nowego szefa Emigracji polskiej, którego kwalifikacje mogłyby równać się prestiżowym możliwościom gen. Sikorskiego, już choćby z tego względu, że w przeciwieństwie do zmarłego reprezentował on jednokierunkową orientację partyjno-polityczną. Istniały pewne oznaki, że w większej niż dotychczas mierze odbija się wielostronne trudności, które już nieraz występowały, a z którymi tym bardziej trzeba będzie walczyć, że w obliczu skomplikowanej sytuacji, w jakiej od dłuższego czasu znalazła się Emigracja polska, da się dotkliwie odczuć brak silnej ręki, która bez wątpienia reprezentował generał Sikorski, już choćby z uwagi na wojskowe tradycje swego życia.

Zwłaszcza w krytycznych sytuacjach nie da się zastąpić silnej ręki hasłami programowymi, wypowiadzanymi przez Mikołajczyka już w pierwszych godzinach po objęciu urzędowania. Unikając konkretnego wypowiedzenia się co do przyszłych zamie-

- zono legit. urzęd. państw., pozwolenie na broń i świad. szcep. w Koziełsku.
- 3308. **Nierozpoznany wojskowy.**
- 3309. **Jasiukiewicz Jan, por.** Znalezione wojsk. prawo jazdy, fotografię i odznakę Szkoły Podchor. Rez.
- 3310. **Jankowski Wiktor, por.** Znalezione ks. stanu śl. ofic., wizytówki, kartę szpitala im. Św. Jana w Olyee i 3 karty pozt.
- 3311. **Nierozpoznany wojskowy.** Znalezione nieczyt. legit. urzęd. państw., z której wynika, że właściciel był nauczycielem szkoły powoz. oraz fotografie.
- 3312. **Zmudzinski Leopold, wojsk.** Znalezione pismo Dyr. Lasów Państw., kartę wizytową, zaśw. ewakuacyjne z Warszawy, wyd. w dniu 5. 9. 1939, 3 karty pozt. i listy.
- 3313. **Kuminek Henryk-Bruno, wojsk., ur.** 12. 1911 r. w Olkusz, zam. Bydgoszcz, ul. Chodkiewicza 2-a, redaktor „Dziennika Bydgoskiego”. Znalezione dowód osob., legit. dziennikarska, paszport zagran., legit. odznaki Szkoły Podchor., odznakę wojsk. i listy.
- 3314. **Nierozpoznany wojskowy.** Znalezione zniszczona legit. (nieczyt.) oraz monogram, zdjęty ze skrózajce papierosnicy G. A. lub C. A.
- 3315. **Ziembliński Stanisław, por.** Znalezione pismo pułku ulanów w Krańniku, prawo jazdy, pismo wojsk. oraz świad. szcep. w Koziełsku.
- 3316. **Nierozpoznany podporucznik.**
- 3317. **Bojarunas Dyonizy - Aleksander, ppor., ur.** 1908 r. Znalezione dowód osob., 2 wizytówki i 2 medaliki z łańcuszkiem.
- 3318. **Majewski Marian-Ryszard, ppor., ur.** 1911 r. Znalezione dowód osob., ks. stanu śl. ofic., pismo Państw. Wytw. Uzbr. Skarżyski i przepustkę.
- 3319. **Nierozpoznany wojskowy.** Znalezione notes.
- 3320. **Nierozpoznany wojskowy.**
- 3321. **Kobyliński Jan, ppor., ur.** 1898 r. Znalezione kartę mob., pisma wojsk., legit. Polskiego Związku Jeździeckiego i medalik z łańcuszkiem złotym.
- 3322. **Nierozpoznany porucznik.** Znalezione ks. stanu śl. ofic. i kartę pozt. (nieczyt.)
- 3323. **Nierozpoznany wojskowy.**
- 3324. **Pociecha Władysław, ppor.** Znalezione kartę pozt., której nadawcą jest Janina Pociechowa, Wilno, fotografia i medalik.
- 3325. **Seweryn Kazimierz, ppor.** Znalezione protokół z dnia 18. 9. 1939 r., 2 listy, sow. recepty pozt., monogram, zdjęty z portfela S. K.
- 3326. **Kulesza Franciszek, por., ur.** 25. 2. 1910 r. Znalezione dyplom na porucznika w korpusie inżynierii i saperów oraz wojsk. prawo jazdy.
- 3327. **Nierozpoznany wojskowy.** Znalezione kartki z zapiskami, list, nieczyt. dowód osob. i 2 medaliki.
- 3328. **Altery Antoni, ppor.** Znalezione leg. ofic. MSWojsk.
- 3329. **Nierozpoznany porucznik.** Znalezione list bez koperty z daty Warszawa, 5. 1. 1940 r., z podpisem „Twoja Wiosenska”.
- 3330. **Mordas-Zyński Tadeusz-Michał, ppor., ur.** 14. 10. 1904 r. Znalezione ks. stanu śl. ofic., legit. urzęd. państw. i list.
- 3331. **Nierozpoznany wojskowy.**
- 3332. **Nierozpoznany wojskowy.**
- 3333. **Brożek Jan, wojsk., inż.** Znalezione wizytówki, recepty pozt. na 100 zł. z datownikiem Jarosław, 3 listy i 3 medaliki z łańcuszkiem.
- 3334. **Podlaski Bazyl-Zenobiusz, ppor.** — Znalezione legit. urzęd. państw., kartki z ks. st. ofic. 3 recepty pozt., kalendarzyk i św. szcep. w Koziełsku Nr. 27/3850.
- 3335. **Nierozpoznany porucznik.**
- 3336. **Ogrodnicki Karol, por., przed wojną** zam. w Żolyni. Znalezione ks. stanu śl. of., wizytówki, recepty pozt. i świad. szcep. w Koziełsku.

rzeń, Mikołajczyk dał do zrozumienia, że postępowanie czolowych przedstawicieli Emigracji polskiej, będzie w przyszłości poddyktowane zasadami szerszej demokracji. Odnosi się tu wrażenie, że ten zwrot nowego szefa Emigracji polskiej należy uważać jako gest pod adresem rządu brytyjskiego. Niewątpliwie miarodajne czynności brytyjskie wyraziły z góry życzenie, aby następcą gen. Sikorskiego w sposób wyraźny odstąpił od pewnych tendencji swego poprzednika, które to tendencje w swoim czasie należały. Sowieciom asumptu do twierdzenia, jakoby „reakcjonista” Sikorski zawarł był, po odzyskaniu grobów katyńskich, tajne przyrzeczenie z Niemcami.

Poza tym koła neutralne zwracają szereg gwałtowną uwagę na fakt, że za przyszły układ stosunków Emigracji z innymi krajami będzie odpowiedzialny nie właściciel rangulej majątków ziemskich, były ambasador Rzeczypospolitej w Londynie hrabia Rzeziński, lecz byłby delegat dyplomatyczny Emigracji polskiej w Moskwie hrabia Romer. Jak mówi, właśnie hrabia Romer w okresie swego urzędowania w Moskwie wykorzystał okazję, aby możliwie intensywnie zająć się sprawą kompromisów pomiędzy Emigracją polską a Moskwą. Z tego też względu wydaje się rzeczą niewykonalną na, że tego rodzaju kompromis, który nadal leży na linii zamierzeń brytyjskich, wpłynie na zmianę układu stosunków między czolowymi kołami Emigracji polskiej, a Moskwą. Jak wiadomo stosunki te w swoim czasie rozbiły się o nieprzejdłą postawę Sikorskiego wobec Kremlu. Obecnie zaś będą przedmiotem usilnych starań, podjętych przez byłego delegata w Moskwie hrabiego Romera w ramach obiętożnego przez niego resortu.

- 3337. **Nierozpoznany wojskowy.**
- 3338. **Kisiel Stanisław, por.** Znalezione ks. stanu śl. ofic., kartę przydziału woj., list, rozaniec i świad. szcep. w Koziełsku Nr. 5682.
- 3339. **Zoinierowicz Józef, ppor., mgr. farmacji.** Znalezione kartę przydziału woj.
- 3340. **Nierozpoznany podporucznik.** Znalezione kalendarzyk kieszonkowy z podpisem „Jan Kule... (nieczyt.)”, dowód tożsamości pojazdu mech. Nr. 1957, wyd. przez Starostwo Pow. w Bedzinie, na nazw. Etienne Savel z Dąbrowy Górniczej.
- 3341. **Dee Ignacy, por.** Znalezione kartę pozt., od Julii Decewicz.
- 3342. **Szrypiński Stanisław, ppor., syn Anny.** Znalezione 2 karty pozt., bon na 10 zł z firmy krakowskiej i świad. szcep. w Koziełsku.
- 3343. **Jandy Franciszek, ppor., ur.** 19. 10. 1910 r. Znalezione ks. stanu śl. ofic., dowód osob., legit. Związku Straż. Ogn., kartę wstępu na obszar kolejowy, 2 listy, 2 karty pozt. i 2 medaliki.
- 3344. **Nierozpoznany wojskowy.** Znalezione kartkę z zapiskami, kartkę badania lekarskiego wojsk.
- 3345. **Sławikowski Eugeniusz, kpt. art.** Znalezione legit. MSWojsk., karty wizytowe, kartę pozt. i fotografię.
- 3346. **Peszek Franciszek, ppor., syn Józefa.** Znalezione 2 listy, medalik.
- 3347. **Moskowiński Michał, kpt. intendent.** 24 p. a. l. Jarosław. Znalezione wizytówki, kalendarzyk i medalik.
- 3348. **Stępień Włodzimierz, wojsk.** Znalezione 3 karty pozt. i list.
- 3349. **Nierozpoznany wojskowy.**
- 3350. **Nierozpoznany wojskowy.**
- 3351. **Nierozpoznany wojskowy.**
- 3352. **Nierozpoznany porucznik.**
- 3353. **Lewicki Wiktor, ppor.** Znalezione pozwolenie na broń, prawo jazdy, wizytówkę, kartę PKC, pokwitowanie na 100 zł. Spółdz. Banku Lekarzy w Warszawie.
- 3354. **Chadt Andrzej, wojsk.** Znalezione list.
- 3355. **Nierozpoznany podporucznik.**
- 3356. **Nierozpoznany wojskowy.**
- 3357. **Dyga Józef-Ignacy, ppor.** Znalezione legit. Baonu Szkoły Podchor. Rezerwy, 2 kwity.
- 3358. **Ordylowski Tadeusz, por.** Znalezione legit. ofic. MSWojsk., zegarek na rękę, medalionik z odsieczką Wiednia oraz świad. szcep. w Koziełsku.
- 3359. **Jurzyński Wacław, ppor., ur.** 1906 r. w Warszawie. Znalezione dowód osob.
- 3360. **Langie Władysław, wojsk.** Znalezione wizytówki i 2 recepty pozt.
- 3361. **Nierozpoznany wojskowy.** Znalezione kartę pozt., której nadawcą jest Stefania Rostkowska, Wilno, ul. Kalwaryjska Nr. 31 m. 1, apteka.
- 3362. **Zeman Rudolf, ppor., ur.** 1. 10. 1898 r. zam. Wodzisław, pow. Rybnik, ul. Dworkowa 4. Znalezione ks. oszcz. PKO, medal „Bojownikom Niepodległości”, odznakę wojsk. z monogramem J.P. i rozaniec.
- 3363. **Kaszyński Arkadiusz, wojsk.** Znalezione znak rozpozn. i kartę pozt.
- 3364. **Strzałkowski Leopold, wojsk.** Znalezione list, ks. oszcz. PKO na nazwisko Ireny Strzałkowskiej, zam. Bohatyrewicza, p. Lunna.
- 3365. **Rozwadowski Marian, wojsk.** Znalezione 3 karty pozt.
- 3366. **Krókowski Tadeusz, oficer rez. lek. dr. med.** Znalezione dyplom lekarski, legit. urzęd. państw., list, wizytówki, fotografię, rozaniec i pierścionek (prawdopodobnie z rubinem).
- 3367. **Bittner Karol, por. lek., dr. med., ur.** 16. 10. 1902 r. Znalezione znak rozpozn., wizytówki, dowód osob., legit. Znak Lekarzy Okręgu Wielkop., legit. PKC w Poznaniu oraz 3 listy.
- 3368. **Oczkowski Adam, ppor. rez.** Znalezione legit. urzęd. państw., list i pokwitowanie na 6 zł.
- 3369. **Nierozpoznany wojskowy.** Znalezione legit. dla rowerzystów, weksel, wyśw. w Poznaniu i podpisany przez Edwarda Piotrowskiego w Poznaniu, ul. Dolna Włda 2 i 2 oraz kalendarzyk.
- 3370. **Nierozpoznany wojskowy.**
- 3371. **Oliszewski Hieronim, wojsk., ur.** 9. 8. 1903 r. w Łazach, zarządca fabryki. Znalezione dowód osob.
- 3372. **Szulowski Wacław, por.** przed wojną zam. Łódź, ul. Zagajnikowa Nr. 48 m. 4. Znalezione legit. ofic. MSWojsk., wizytówki, recepty pozt. i kartkę z zapiskami.
- 3373. **Witba, Henryk, por.** Znalezione legit. ofic. MSWojsk., odznakę wojsk.
- 3374. **Nierozpoznany wojskowy.**
- 3375. **Nierozpoznany wojskowy.**
- 3376. **Nierozpoznany podporucznik.**
- 3377. **Nierozpoznana osoba w ubr. cyw.**
- 3378. **Tomaszewski Henryk, ppor., ur.** 1909 r. Znalezione znak rozpozn. i medal wojenny francuski Croix de Guerre 1914-1918.
- 3379. **Zawadzki Tadeusz, wojsk.** Znalezione list, kartę pozt., której nadawcą jest Stefania Zawadzka, Adamów Zalesie, poczta Piaseczno oraz listy od p. Haliny Zawadzkiej, pisane na maszynie w szpitalu sowickim w Kopycewiczach.
- 3380. **Nierozpoznany wojskowy.** Znalezione 3 wizytówki, opiewające na następujące nazwiska: a) Mier. Wacław Kownak, por. b) Stanisław Kuliszewicz, Blonie i c) Wojciech Bober, kpt. intendent, ponadto list, 2 fotografie, ołówek automatyczny, medalik z łańcuszkiem i świad. szcep. w Koziełsku.
- 3381. **Nierozpoznany wojskowy.**
- 3382. **Bastrzyk Jan, wojsk.** Znalezione 3 listy, 2 karty pozt. i wizytówki.
- 3383. **Stasińiewicz Aleksander, ppor.** Znalezione ks. stanu śl. ofic.

